

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 1096/2021-17

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto: 14 -08- 2024	Sig. znak:	0519
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve: 090-131/2021/15		

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
13.8. 2024

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Podpis pristojne
sodne osebe:

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Okrožno sodišče v Ljubljani, to pa Državno odvetništvo Republike Slovenije, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom:

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-131/2021/8 z dne 15. 6. 2021,

13. avgusta 2024

RAZSODILO:

Tožbi se ugodi, 1. točka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-131/2021/8 z dne 15. 6. 2021 se odpravi in se zadeva v tem delu vrne toženi stranki v ponoven postopek.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi prosilca (v tem upravnem sporu nastopa v vlogi stranke z interesom) z dne 8. 4. 2021 in v drugi točki izreka odpravila odločbo Okrožnega sodišča v Ljubljani Su 151/2021 z dne 23. 3. 2021 (organ, ki v tem upravnem sporu nastopa v vlogi tožnika), ter odločila, da je organ dolžan prosilcu v roku enaintridesetih (31) dni od prejema te odločbe v elektronski obliki posredovati „statistiko razveljavljenih sodb za sodnico [redacted] od leta 2016 do vključno leta 2019, ločeno za posamezno leto“ (1. točka izreka izpodbijane odločbe). V preostalem delu je zavrnila prosilčevo pritožbo (2. točka izreka izpodbijane odločbe) in ugotovila, da v pritožbenem postopku niso nastali posebni stroški (3. točka izreka izpodbijane odločbe).
2. Iz obrazložitve je razvidno, da je stranka z interesom dne 2. 3. 2021 po elektronski pošti na tožnika naslovila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je navedla, da glede na to, da ji je organ posredoval podatke za sodnico [redacted] in razveljavljene sodbe le za leto 2020, prosi za dopolnitev odgovora, in sicer: „koliko razveljavljenih sodb je imela sodnica [redacted] od leta 2016 do vključno leta 2019, ločeno za posamezno leto“. Ob tem je prosila še za podatek, koliko razveljavljenih sodb je imel sodnik pravnega oddelka letno od leta 2016 do vključno leta 2020.
3. Tožnik je z odločbo z dne 23. 3. 2021 v prvi točki izreka odločil, da se zahtevi za pridobitev podatkov o razveljavljenih sodnih odločbah na Pravnem oddelku ugodi tako, da se stranki z interesom posreduje podatek o povprečnem številu razveljavljenih končnih odločb v posameznem letu na Pravnem oddelku, in sicer je bilo v letu 2016 6 takšnih odločb, v letu 2017 4 takšne odločbe, v letu 2018 4 takšne odločbe, v letu 2019 3 takšne odločbe in v letu 2020 2 takšni odločbi. Z drugo točko izreka pa je zavrnil posredovanje podatkov o razveljavljenih končnih odločbah za sodnico [redacted] za obdobje od 2016 do 2019.
4. Glede na to, da je stranka z interesom vložila pritožbo zoper drugo točko izreka

navedene odločbe, je tožena stranka presojala, ali zahtevane informacije sodijo med prosto dostopne informacije javnega značaja, ali pa je podana izjema varstva osebnih podatkov. Uvodoma je ugotovila, da je organ dostop zavrnil z utemeljitvijo, da so zahtevani podatki sestavni del obrazložitve ocene sodniške službe in so v skladu z 78. členom Zakona o sodiščih (v nadaljevanju ZS) zaupni. Nato je tožena stranka presodila, da se v obravnavani zadevi zahteva ne nanaša na obrazložitev ocene sodniške službe, ampak na samostojno informacijo o razveljavljenih končnih odločbah, ki ne sodi med zaupne podatke. Gre le za številčni podatek, ki sam po sebi ne predstavlja ocene sodniškega dela ter ne pove ničesar o njenih osebnih okoliščinah, sposobnostih, značilnosti in lastnostih. Informacija o številu razveljavljenih končnih odločb v posameznem letu je statistični podatek, ki ga tožnik samostojno vodi v svojih zbirkah v okviru „pravnih sredstev“. Zato ni pomembno tožnikovo sklicevanje na predhodno odločitev tožene stranke, da sta v oceni sodniške službe neposredno v povezavi z opravljanjem javne funkcije le izrek odločbe in zadnji odstavek obrazložitve, iz katerega izhaja povzetek ocene, saj omenjena informacija (ocena sodniške službe) ni predmet obravnavane zahteve. Zahtevan podatek torej ni izvzet iz prostega dostopa le zato, ker je del ocene o delu sodnika, ki jo personalni svet opravi skladno z 32. členom Zakona o sodniški službi (v nadaljevanju ZSS).

5. Zato bi moral tožnik presojati le, ali so podatki o številu razveljavljenih končnih odločb za navedeno sodnico prosto dostopne informacije javnega značaja, ali pa gre za izjemo po ZDIJZ, kot je to pravilno storil pri presoji te informacije za leto 2020. Podatek za to leto je tožnik namreč posredoval stranki z interesom, zato ni razumljiva zavrnitev dostopa za ostala zahtevana leta. Utemeljitev, da gre za zbir podatkov za daljše obdobje, ne vzdrži pravne presoje, saj ni logično, da bi prosilec prejel podatek le, če bi ga zahteval za posamezno leto in ne v primeru, ko bi se zahteva nanašala na več let skupaj. Poleg tega bo del ocene sodniške službe tudi podatek za leto 2020, zato navedena okoliščina ne more biti utemeljen razlog za zavrnitev informacij za ostala zahtevana leta. Prav tako ni pravilna obrazložitev, da lahko številčni podatek brez ustreznega pojasnila privede do nepravilne razlage in izkrivljenih zaključkov. Jasno je namreč, da so predmet zahteve le statistični podatki, ki se nanašajo na konkretno sodnico, zato je odveč strah, da bo prišlo do izkrivljanja informacij. Tudi sicer se vsaka informacija lahko razlaga na več načinov, ki lahko privedejo do različnih zaključkov, kar pa ni pravna podlaga za zavrnitev dostopa do informacij javnega značaja. Po določbah ZDIJZ je namreč bistveno le, ali organ z zahtevano informacijo razpolaga in ali je podana izjema od prostega dostopa, med katere pa ne sodi „morebitno napačno tolmačenje informacije“. Upravno sodišče je že večkrat sprejelo stališče, da le zaradi možnosti napačne razlage ni mogoče zavrniti dostopa do informacij javnega značaja, saj se je temu mogoče izogniti s pojasnilom organa.
6. Ob takih okoliščinah se je tožena stranka sicer strinjala s tožnikom, da zahtevane informacije predstavljajo sodnišine osebne podatke, vendar pa je menila, da ti

podatki niso varovani in so prosto dostopna informacija javnega značaja. Tožnik je namreč opustil presojo zahtevanih informacij po prvi alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, za katero je test tehtanja (med izjemami) opravil že zakonodajalec, ki je jasno določil, da so podatki v zvezi z opravljanjem javne funkcije vselej prosto dostopne informacije javnega značaja. V obravnavani zadevi ni dvoma, da je podatek o številu razveljavljenih končnih odločb v navedenem obdobju v zvezi z opravljanjem sodnišine javne funkcije, saj je osnovna naloga sodnika ravno izdaja sodb v konkretnih zadevah. Zato ni podana izjema varstva osebnih podatkov po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

7. Iz obrazložitve je še razvidno, da je tožena stranka z dopisom z dne 10. 3. 2021 k priglasi tvu stranske udeležbe pozvala sodnico, na katero se nanašajo zahtevane informacije, ki pa se v danem roku ni odzvala, zato ni pridobila položaja stranske udeleženke. Ne glede na navedeno pa je na podlagi a26.a člena ZDIJZ stranka postopka samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni, kot to velja za obravnavano zadevo.

Tožbene navedbe

8. Zoper izpodbijano odločbo je tožnica vložila tožbo iz razlogov po 1. in 2. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Predlagala je odpravo izpodbijane odločbe, podrejeno tudi vrnitev zadeve v ponoven postopek, stroškov postopka pa ni priglasila.
9. Tožnica uvodoma poudarja, da je v tej zadevi bistveno, ali zahtevane informacije predstavljajo osebne podatke, na podlagi katerih je mogoče sklepati na učinkovitost sodnika in oceno njegovega dela, nesporno pa gre za dokument po 4. členu ZDIJZ. Vendar pa je treba upoštevati izjemo po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi s 1. členom in 1. točko 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) ter definicijo osebnega podatka po prvem odstavku 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov. Varstvo po ZVOP-1 in posebnih predpisih tako uživajo le tisti osebni podatki, ki se jih lahko opredeli kot varovane osebne podatke.
10. V obravnavani zadevi so predmet presoje podatki o razveljavljenih sodniških sodbah, ki so del sodniškega osebnega spisa in so podlaga za izdelavo ocene sodniške službe, saj so navedeni v obrazložitvi ocene sodniškega dela v okviru kriterija delovne sposobnosti in sposobnosti reševanja pravnih vprašanj (prva alineja prvega odstavka 28. člena ZSS). Ocena sodniške službe se izdelava na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 28. člena ZSS ter Meril za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe, kar pomeni, da gre za osebne podatke v smislu 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.
11. Tožena stranka je glede razkritja ocen sodniške službe že odločila, da ne

predstavljajo informacije javnega značaja v celoti (odločba št. 090-164/2013-2 z dne 5. 8. 2013 in kasnejše), ampak sta to le izrek in končni skupni povzetek ocene na koncu obrazložitve. Podatki o posameznih kriterijih za izdelavo ocene niso informacija javnega značaja, saj ni podan javni interes za njihovo razkritje. Prosilec pa zahteva ravno podatke, ki so deloma navedeni v obrazložitvi sodniške ocene (podatki o statistiki po posameznih letih).

12. Glede na to, da že sama obrazložitev ocene sodniške službe predstavlja varovane osebne podatke, so po mnenju tožnice podatki iz osebnih spisov sodnikov, ki predstavljajo celo širši nabor podatkov, kot jih vsebuje sama obrazložitev ocene sodniške službe (točka 2. obrazložitve ocene sodniške službe), in so podlaga za izdelavo sodniške ocene, toliko bolj varovani osebni podatki in niso informacija javnega značaja, saj ni podan javni interes za razkritje teh podatkov.
13. Zato ni sprejemljivo, da tožena stranka pri posredovanju ocen sodniške službe izloči statistične podatke o učinkovitosti dela sodnika kot osebne podatke, po drugi strani pa iste številke na dokumentu o številu razveljavljenih odločb sodnika niso osebni podatek. Podatki o razveljavljenih sodbah posameznega sodnika so tako osebni podatki, ki brez ustreznega pojasnila, ki ga vsebuje ravno obrazložitev ocene sodniškega dela, v laični javnosti privedejo do nepravilnega tolmačenja (kakšen odstotek odločb sodišča druge stopnje predstavlja dobro oziroma nadpovprečno uspešnost, kakšna je vsebina/zahtevnost zadev, itd.). Posamezni sodnik lahko odpravlja funkcijo na več področjih, zato je primerjava števil med posameznimi sodniki in povprečjem oddelka, brez ustreznih pojasnil, že brez upoštevanja same vsebine dela sodnika, lahko povsem izkrivljena. Ravno zato je v pristojnosti personalnega sveta, da te podatke ustrezno ovrednoti in jih vključi v obrazložitev ocene sodniške službe.

Odgovor tožene stranke na tožbo

14. V odgovoru na tožbo tožena stranka ponavlja stališča iz izpodbijane odločbe. Po njenem mnenju ni sporno, da so zahtevani številčni podatki o razveljavljenih sodbah sodnični osebni podatki. Ni relevantno, ali je na podlagi teh podatkov mogoče sklepati, kakšno učinkovitost dosega sodnik in kakšna je ocena dela sodnika. Prosilec namreč ne zahteva vpogleda v osebni spis sodnice in oceno njene sodniške službe ter ne sprašuje, kakšna je sodnična učinkovitost; zato ni pomembno sklicevanje tožnice na že sprejete odločitve tožene stranke, ki se nanašajo na dostop do ocen sodniške službe. Predmet zahteve je namreč le samostojna informacija o razveljavljenih končnih odločbah za sodnico za navedeno obdobje, kar ne sodi med zaupne podatke. Ni stvar tožnične presoje, kako si bo prosilec razlagal te podatke.
15. Tožena stranka se strinja s tožnico, da je personalni svet pristojen za ovrednotenje teh podatkov v okviru ocene sodniške službe, vendar to ne more biti razlog za zavrnitev dostopa do zahtevanih informacij, saj prosilec ne zahteva

podatkov, ki so „obdelani“ v oceni sodniške službe, ampak „surove“ podatke, ki jih tožnica vodi samostojno. Zato ni možna primerjava med podatki v oceni in samostojnimi podatki o številu razveljavljenih sodb in ni utemeljena tožbena trditev, da je tožena stranka različno odločala o istih podatkih. Obravnavani številčni podatek sam po sebi ne predstavlja ocene sodniškega dela, gre le za statistični podatek, ki ga tožnica samostojno vodi v okviru evidence „pravna sredstva“ in kot tak predstavlja osebni podatek sodnice.

16. Tožnica ni presojala, ali za posredovanje navedenih osebnih podatkov stranki z interesom obstaja ustrezna pravna podlaga, ki je po stališču tožene stranke podana v določbi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Poleg tega ni jasno, na kakšni pravni podlagi je tožnica prosilcu posredovala podatek za leto 2020 in zakaj ta podlaga ni ustrezna za posredovanje zbira podatkov za več let.

Presoja tožbe

17. Tožba je utemeljena.
18. Sodišče uvodoma ugotavlja, da med strankami ni sporno, da se obravnavani podatki nanašajo na fizično osebo, opredeljeno z imenom in priimkom, in so zato osebni podatki v smislu 1. točke prvega odstavka 6. člena v času izdaje izpodbijane odločbe veljavnega Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1), hkrati pa tudi podatki o opravljanju javne funkcije. Prav tako ni sporno, da gre za podatke iz obrazložitve ocene sodniške službe, ki nakazuje na osebne lastnosti, sposobnosti in značilnosti sodnika, med drugim tudi na pravilnost in kvaliteto njegovih odločitev¹. Sporno je, ali so ti podatki na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ kot podatki, povezani z opravljanjem javne funkcije, brez omejitev dostopni javnosti.
19. Varstvo osebnih podatkov ureja tudi Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov, iz katere med drugim izhaja, da sta ureditev obdelave osebnih podatkov in postopki obdelave teh podatkov prepuščena državam članicam Evropske unije.
20. Ker gre za podatke, ki so poleg ostalih podlaga za oceno sodniške službe, pa je, kot je tožnik pravilno ugotovil v svoji odločbi, treba upoštevati 78. člen ZS, ki v tretjem odstavku določa osebne in druge podatke sodnikov, ki se obdelujejo v centralni kadrovske evidenci. Skladno s šestim odstavkom 78. člena ZS so podatki iz centralne kadrovske evidence za sodnike zaupni, razen podatkov iz 2. točke, to

¹ Skladno s prvim odstavkom 28. člena ZSS se odločanju o napredovanju se upoštevajo naslednji kriteriji: delovne sposobnosti in strokovno znanje, pri čemer se upoštevajo zlasti sposobnost pisnega in ustnega izražanja, sposobnost analitičnega razmišljanja, sposobnost strukturiranega dela ter obseg strokovnega znanja s področja dela sodnika (prva alineja); osebnostne lastnosti, pri čemer se upoštevajo zlasti odgovornost, zanesljivost in preudarnost (druga alineja); socialne veščine, pri čemer se upoštevajo zlasti komunikacijske spretnosti in spretnosti obvladovanja konfliktnih situacij (tretja alineja); sposobnosti opravljanja nalog vodstvenega mesta, če je sodnik imenovan na tako mesto, pri čemer se upoštevajo zlasti rezultati dela na področju, ki je sodniku zaupano (četrti alineja).

- so podatki o službenem razmerju za sodnika (datum nastopa sodniške službe oziroma odločba o izvolitvi in imenovanju sodnika, sodniško mesto), in 10. točke (evidenca napredovanj, priznanj, nagrad, dodelitev in razporeditev iz tretjega odstavka tega člena), pri čemer morajo organi, ki so pristojni sprejemati odločitve, o katerih se vodi centralna kadrovska evidenca, in organi, ki upravljajo zbirke osebnih podatkov oziroma evidence, ki vsebujejo te podatke, podatke brezplačno zagotoviti Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, če niso javno dostopni. Iz prvega odstavka 79. člena ZS je razvidno, da ima oseba, katere podatki so vpisani v centralni kadrovske evidenci, pravico zahtevati brezplačni dostop do vsebine podatkov, ki se nanašajo nanjo, in zahtevati popravek, če so podatki napačni. Pravico do brezplačnega dostopa v centralno kadrovske evidenco imajo sodni svet, ministrstvo, pristojno za pravosodje, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec, personalni svet in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu oziroma zakonu, ki ureja sodniško službo ter nadzorni organi, določeni z zakonom (drugi odstavek 79. člena ZS). Po tretjem odstavku istega člena se podatki iz centralne kadrovske evidence lahko uporabijo za izvajanje tega zakona in zakona, ki ureja sodniško službo, zlasti glede urejanja položaja, pravic, dolžnosti in odgovornosti sodnikov ter za opravljanje zadev pravosodne in sodne uprave in da se podatki iz centralne kadrovske evidence, ki se nanašajo na javne uslužbenke, lahko uporabijo tudi za izvajanje politike upravljanja kadrovske virov, za obračun plač in izpolnjevanje drugih obveznosti delodajalca ter za odločanje o pravicah in obveznostih iz delovnih razmerij.
21. Podatki iz centralne kadrovske evidence se torej lahko uporabijo za izvajanje ZS in ZSS. Iz tretjega odstavka 31. člena ZSS je razvidno, da se ocena sodniške službe izdelava na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 28. člena tega zakona, pri tem pa se v okviru izdelave ocene sodniške službe za ugotovitev izpolnjevanja kriterijev pregledujejo spisi zadev, dodeljenih sodniku, in zadev, o katerih je že bilo pravnomočno odločeno. V osebni spis sodnika se po odredbi predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodniške službe (peti odstavek). Po šestem odstavku istega člena lahko podatke iz osebnega spisa pregledajo le osebe in organi iz prejšnjega odstavka, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč, ter sodnik, ki ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.
22. Iz navedenih določb ZS in ZSS tako izrecno izhaja, da je ocena sodniške službe zaupna in ne javna. Zakonodajalec je namreč z določbo šestega odstavka 78. člena ZS izrecno določil obseg in način dostopa do s tem povezanih podatkov, s čimer je poudaril njihov pomen za nemoteno opravljanje sodniške funkcije. Poleg tega tako iz 78. člena ZS kot tudi iz 31. člena ZSS izhaja, da ima pravico do dostopa do podatkov iz centralne kadrovske evidence o sodnikih (78. člen ZS) oziroma do vpogleda v sodnikov osebni spis, v katerem so sodniške ocene (31. člen ZSS), le

omejen krog upravičencev in je onemogočen prosti dostop vsakemu prosilcu. Z določitvijo kroga upravičencev do podatkov v zvezi z oceno sodniške službe je namreč zakonodajalec zaščitil uresničevanje načela neodvisnosti sodnikov kot nosilcev sodne veje oblasti, ki ga pri opravljanju sodniške funkcije zagotavljajo 125. člen Ustave, 3. člen ZS ter 2. in 2.a člen ZSS.

23. Za odločitev v obravnavani zadevi je torej ključna neodvisnost sodstva kot celote in sodnikov kot individualnih neodvisnih nosilcev sodne veje oblasti. Neodvisnost sodnikov pomeni, da lahko vsak sodnik samostojno odloča brez kakršnihkoli ovir ali pritiskov. Do te ključne okoliščine za odločitev v obravnavani zadevi pa se tožena stranka ni opredelila. Navedeno ne pomeni, da sodniki niso izpostavljeni nadzoru, saj ZS in ZSS urejata številne s tem povezane nadzorstvene mehanizme.
24. Tožena stranka je svojo odločitev, da gre za javno dostopne podatke, oprla na prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej da so zahtevani podatki povezani z opravljanjem javne funkcije. Vendar pa glede na določbo 78. člena ZS ni mogoče enačiti položaja javnih uslužbencev in sodnikov, ki izvršujejo sodno oblast, saj sta že v izhodišču drugačna. Zato nista primerljiva niti glede potrebe po zaupnosti podatkov sodnikov in javnih uslužbencev. ZS namreč ločuje med podatki za sodnike in javne uslužbence s tem, ko v šestem odstavku 78. člena jasno določa, da so podatki iz centralne kadrovske evidence za sodnike zaupni, medtem ko za javne uslužbence zakon takšne določbe nima.
25. Glede na navedena izhodišča v obravnavani zadevi pravno oviro v zvezi z dostopom do zahtevanih podatkov utemeljujejo citirane določbe 78. in 79. člena ZS², kar je tožena stranka spregledala, posledično pa ni pravilno uporabila določbe 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ker se tožena stranka v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni opredelila do navedenih okoliščin, ki bi utegnile biti bistvenega pomena za odločitev, pa je v obravnavani zadevi prišlo do napačne uporabe materialnega prava. Na presojo ne more vplivati zatrjevano tožnikovo ravnanje, ko naj bi kljub svojemu drugačnemu stališču omogočil prost dostop do podatkov za leto 2020. Ti podatki namreč niso predmet izpodbijane odločbe, poleg tega skladnost postopanja tožnika s stališči upravno sodne prakse ni v pristojnosti Upravnega sodišča Republike Slovenije.
26. Zato je sodišče v skladu s 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in v skladu s tretjim odstavkom istega člena vrnilo zadevo organu, ki je odločbo izdal, v ponoven postopek, v katerem se bo tožena stranka morala opredeliti do zaupnosti podatkov, ki jo določa peti odstavek 78. člena ZS. Pri tem bo morala upoštevati, da so zahtevani podatki le goli statistični podatki, ki bi kot taki brez ustreznega pojasnila lahko povzročili napačno interpretacijo ter s tem možnost diskreditacije sodnika in posameznega sodišča, kar bi lahko vplivalo

² Upravno sodišče je že večkrat sprejelo stališče, da je treba 78. in 79. člen ZS obravnavati kot lex specialis v razmerju do ZDIJZ (sodbe v zadevah I U 1604/2015 z dne 5. 1. 2017, I U 990/2019 z dne 6. 11. 2019 in I U 543/2017 z dne 11. 12. 2019).

tudi na nemoteno delovanje sodstva kot celote. ZSS namreč izrecno varuje strokovno in osebnostno avtoriteto sodnika (2. in 2.a člen ZSS) kot bistveno za učinkovito in kakovostno opravljanje sodniške funkcije. Krnjenje te avtoritete, do česar lahko pripelje razpolaganje s potencialno zavajajočimi podatki, lahko pomeni kršitev neodvisnosti sodnika kot nosilca sodnega odločanja (125. člen Ustave in prvi odstavek 1. člena ZS). Gre torej za posledice, ki očitno lahko vplivajo na izvrševanje funkcij sodstva kot neodvisne veje oblasti. Če bo tožena stranka ocenila, da del zahtevanih informacij pomeni informacije iz 6. člena ZDIJZ, za katere je treba dostop zavrniti, bo morala odločiti tudi o morebitnem delnem dostopu v smislu 7. člena ZDIJZ.

27. Sodišče je odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov, saj so se stranke pisno odpovedale glavni obravnavi (279.a člen Zakona o pravdnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo ni dovoljena pritožba (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 13. avgust 2024

Višji sodnik:
Jure Likar, l.r.

Elektronski dokumentni podpisnik
Elektronski dokumentni podpisnik

